



ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ



**ΑΑΔΕ**

Ανεξάρτητη Αρχή  
Δημοσίων Εσόδων

**ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ  
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ**

**ΤΜΗΜΑ Α3 ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ**

**Ταχ. Δ/ση:** Αριστογείτονος 19

**Ταχ. Κωδ. :** 17671, Καλλιθέα

**Τηλέφωνο :** 213 1604 536

**FAX :** 213 1604 567

Καλλιθέα:13.5.20

Αρθ. Απόφασης :873

## ΑΠΟΦΑΣΗ

### Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπ' όψη:

**1.Τις διατάξεις :**

α. Του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 (ΦΕΚ Α' 170), όπως τροποποιήθηκε και ισχύει.

β. Του άρθρου 10 της Δ. ΟΡΓ. Α 1036960 ΕΞ 2017/10.03.2017 Απόφασης του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. (ΦΕΚ 968 Β'/22.03.2017) με θέμα «*Οργανισμός της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.)*», όπως αναριθμήθηκε, τροποποιήθηκε και ισχύει.

γ. Της ΠΟΛ 1064/12.04.2017 Απόφασης του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (ΦΕΚ 1440 /τ. Β' /27.04.2017)

**2.** Την ΠΟΛ 1069/4-3-2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.

**3.** Την αριθ. Δ.Ε.Δ. 1126366 ΕΞ 2016/30.08.2016 (ΦΕΚ 2759 / τ. Β' / 01.09.2016) Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών «Παροχή εξουσιοδότησης υπογραφής».

**4.** Το άρθρο 6 ΠΝΠ (ΦΕΚ 75Α'/30.3.2020 (παράταση προθεσμίας 120 ημερών)

**5.** Την από 31.12.2019 και με αριθμό πρωτοκόλλου ..... ενδικοφανή προσφυγή της ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία '.....', με **Α.Φ.Μ.**....., νομίμως εκπροσωπούμενης που εδρεύει στον δήμο ....., επί της οδού ..... αριθμός ....., ΤΚ:....., κατά των προσευξήσεων που βεβαιώθηκαν σε βάρος της ως άνω νομικής

οντότητας συνεπεία της εκπρόθεσμης υποβολής δήλωσης στοιχείων ακινήτων (Ε9) για τα έτη 2014, 2015, 2016, 2017, 2018 και 2019 που έλαβαν αριθμούς ταμειακής βεβαίωσης (Α.Τ.Β.) ...../...../19 για τα έτη 2014-2018 και ...../19 για το έτος 2019 συνολικού ύψους 4.850,30 € των οποίων αιτείται την διαγραφή και τα προσκομιζόμενα με αυτή σχετικά έγγραφα.

5. Την υπ' αριθ' ταμειακή βεβαίωση (Α.Τ.Β.) ...../...../19 για τα έτη 2014-2018 και ...../19 για το έτος 2019 συνολικού ύψους 4.850,30 €

7. Τις απόψεις της ανωτέρω φορολογικής αρχής

8. Την εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του Τμήματος Α3, όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο της απόφασης.

Επί της από 31.12.2019 και με αριθμό πρωτοκόλλου ..... ενδικοφανούς προσφυγής της ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία '.....',

με Α.Φ.Μ. .... η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα και μετά την μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμεστε τα ακόλουθα:

Η προσφεύγουσα νομική οντότητα κατόπιν της υπ' αριθ' πρωτ. ..../19 πρόσκλησης της Δ.Ο.Υ. ΦΑΕ Αθηνών για υποβολή δηλώσεων στοιχείων ακινήτων για τα έτη 2014 έως και 2019, υπέβαλε εκπρόθεσμα αυτές την 6.12.19 επί τη βάσει των οποίων βεβαιώθηκαν σε βάρος της τα οφειλόμενα ποσά του ενιαίου φόρου ιδιοκτησίας ακινήτων πλέον προβλεπόμενων προσαυξήσεων εκπρόθεσμης υποβολής ύψους 4.850,30 €. Οι ως άνω προσαυξήσεις γνωστοποιήθηκαν στην προσφεύγουσα με την από 30.12.19 αναρτηθείσα στο TAXISNET.gr υπό της ΑΑΔΕ προσωποποιημένης πληροφόρησης με «στοιχεία οφειλών εκτός ρύθμισης και πληρωμή.»

Η προσφεύγουσα νομική οντότητα με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή ζητά την ακύρωση των ως άνω ταμειακών βεβαιώσεων της Δ.Ο.Υ. ΦΑΕ ΑΘΗΝΩΝ, προβάλλοντας τους κάτωθι ισχυρισμούς:

Παρότι η προσφεύγουσα υπέβαλε την υπ' αριθ' ...../12 χειρόγραφη Δήλωση περιουσιακής κατάστασης για τα ακίνητα που υπήρχαν την 01.01.2012 η Δ.Ο.Υ. ΦΑΕ Αθηνών ενήργησε την

εκκαθάριση του φόρου καθυστερημένα το έτος 2019 κατά παράβαση των αρχών της χρηστής διοίκησης, της συνταγματικής προστασίας της προσωπικότητας κατά τα εις το άρθρο 5§ 1 του Συντάγματος οριζόμενα της αρχής του κράτους δικαίου και της αρχής της ασφάλειας του δικαίου από την οποία απορρέει η δικαιολογημένη εμπιστοσύνη του διοικούμενου.

**Επειδή** στην περίπτωση της διακριτικής ευχέρειας το δίκαιο περιορίζεται στη χάραξη του πλαισίου, των ορίων εντός των οποίων κινείται η διοικητική δραστηριότητα και την τήρηση των οποίων ελέγχει ο διοικητικός δικαστής [ΣτΕ Ολ 982/2012]: Τα όρια αυτά τίθενται, κατ' αρχάς, από τους κανόνες που προβλέπουν τη διακριτική ευχέρεια και καθορίζουν σε τι ακριβώς συνίσταται (στην έκδοση ή μη της διοικητικής πράξης, στον καθορισμό του χρονικού σημείου της έκδοσής της, ή στην επιλογή μεταξύ περισσότερων ρυθμίσεων διαφορετικού περιεχομένου), καθώς και από τον σκοπό δημοσίου συμφέροντος για την εξυπηρέτηση του οποίου παρασχέθηκε η αρμοδιότητα. Περαιτέρω, εάν η διακριτική ευχέρεια συνίσταται στον προσδιορισμό του περιεχομένου μιας αόριστης αξιολογικής έννοιας που περιέχει η οικεία διάταξη, τα κριτήρια εντοπίζονται στο λογικό περιεχόμενο της έννοιας αυτής βάσει των διδαγμάτων της λογικής και της κοινής πείρας [«Ως διδάγματα κοινής πείρας θεωρούνται γενικές αρχές που συνάγονται επαγωγικά από την καθ' ημέρα παρατήρηση της εμπειρικής πραγματικότητας, τη συμμετοχή στις συναλλαγές και τις γενικές τεχνικές ή επιστημονικές γνώσεις, οι οποίες έχουν γίνει κοινό κτήμα και χρησιμοποιούνται από το δικαστήριο για την εξειδίκευση των αόριστων νομικών εννοιών και για την έμμεση απόδειξη κρίσιμων γεγονότων ή την εκτίμηση της αποδεικτικής αξίας των αποδεικτικών μέσων που προσκομίσθηκαν» (ΑΠ 1609/1987, Ελλ.Δνη 29/1988, σ. 1372. Βλ. και Γ. Ράμμου, Διδάγματα της κοινής πείρας και ένδικα μέσα κατά το Αστικόν Δικονομικόν Δίκαιον, Νομικόν Δελτίον της Τραπεζης της Ελλάδος 1969-1971, σ. 9)] και των πορισμάτων της επιστήμης και της τέχνης [ΣτΕ 828/2012, 2720, 3861/2009: Τέλος, τα άκρα νόμιμα όρια εντός των οποίων πρέπει να ασκείται η διακριτική ευχέρεια καθορίζονται από ορισμένες γενικές αρχές συνταγματικής περιωπής. Πρόκειται για τις αρχές της ισότητας, υπό την έννοια της ίσης κρίσης ομοειδών νομικών και πραγματικών καταστάσεων, της αναλογικότητας, υπό την έννοια ότι το επαχθές μέτρο που επιβάλλεται με τη διοικητική πράξη πρέπει να είναι πρόσφορο, αναγκαίο και ανάλογο προς το εξυπηρετούμενο δημόσιο συμφέρον ή ιδιωτικό προστατευόμενο αγαθό, στο

πλαίσιο του επιδιωκόμενου με τον νόμο σκοπού [ΣτΕ 1315/2012: *την Χώρα* (βλ. ΣτΕ 2022, 3527/2011)], και της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης του διοικουμένου, η οποία απαγορεύει την αποδυνάμωση με νεότερες διοικητικές πράξεις δικαιωμάτων που απέκτησε ο καλόπιστος διοικούμενος από προηγούμενες διοικητικές πράξεις. Στις αρχές αυτές προστίθενται και οι ευρέος περιεχομένου αρχές της χρηστής διοίκησης, στις οποίες το Συμβούλιο της Επικρατείας δεν έχει αναγνωρίσει συνταγματική ισχύ, και εκφράζουν την αγαθή κρίση και επιείκεια που πρέπει να διέπει τα διοικητικά όργανα κατά την άσκηση των αρμοδιοτήτων τους, ενόψει της εξυπηρέτησης του δημοσίου συμφέροντος και της εύρυθμης λειτουργίας της Διοίκησης. Σημειώνεται ότι η αρχή της χρηστής διοίκησης ως όριο της διακριτικής ευχέρειας της Διοίκησης, κατά την πάγια νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας, διαφέρει από το δικαίωμα χρηστής διοίκησης όπως γίνεται αντιληπτό στο πλαίσιο της έννομης τάξης της Ευρωπαϊκής Ένωσης και αποτυπώθηκε στο άρθρο 41 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων. Στην ενωσιακή έννομη τάξη, το δικαίωμα αυτό έχει διαδικαστικό χαρακτήρα και έγκειται στην αμερόληπτη, δίκαιη και εντός ευλόγου προθεσμίας εξέταση των υποθέσεων κάθε προσώπου από τα θεσμικά και λοιπά όργανα και οργανισμούς της Ένωσης, περιλαμβάνει δε, ιδίως, το δικαίωμα πρόσβασης στον φάκελο, το δικαίωμα προηγούμενης ακρόασης και την υποχρέωση της Διοίκησης να αιτιολογεί τις αποφάσεις της (βλ. συναφώς την ανάλυση της απόφασης ΣτΕ 92/2016)..

**Επειδή** σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 1 του Κώδικα Είσπραξης Δημοσίων Εσόδων (ν.δ.356/74) ορίζονται ότι: 1. Η είσπραξις των εκ πάσης αιτίας δημοσίων εσόδων ενεργείται κατά τας διατάξεις του παρόντος Ν. Διατάγματος. 2. Ως δημόσια έσοδα θεωρούνται και αι απαιτήσεις των κατέστη δικαιούχον το Δημόσιον εκ καθολικής ή ειδικής διαδοχής. 3. Για οποιοδήποτε ποσό χρέους γίνεται ληξιπρόθεσμο, ο οφειλέτης υποχρεούται να καταβάλει τόκους κατ' ανάλογη εφαρμογή των διατάξεων των άρθρων 53 και 57 του Κ.Φ.Δ. (ν.4174/2013), όπως ισχύει.

**Επειδή** στα άρθρα 216 και 217 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας (ν.2717/99) ορίζονται οι περιπτώσεις για το ένδικο βοήθημα της ανακοπής : Άρθρο 216

Στις, υπό τον ΠΡΩΤΟ ΤΙΤΛΟ, ρυθμίσεις του ΤΜΗΜΑΤΟΣ τούτου υπάγονται οι διαφορές που αναφύονται κατά τη σύμφωνα με τις διατάξεις του ν.δ. 356/1974

(Κ.Ε.Δ.Ε.), είσπραξη των δημόσιων εσόδων, εκτός αν τα έσοδα αυτά αναφέρονται σε απαιτήσεις ιδιωτικού δικαίου.

Άρθρο 217 (Προσβαλλόμενες πράξεις)

1. Ανακοπή χωρεί κατά κάθε πράξης που εκδίδεται στα πλαίσια της διαδικασίας της διοικητικής εκτέλεσης και, ιδίως, κατά: α) της πράξης της ταμειακής βεβαίωσης του εσόδου, β) της κατασχετήριας έκθεσης, γ) του προγράμματος πλειστηριασμού, δ) της έκθεσης πλειστηριασμού και ε) του πίνακα κατάταξης.

**Επειδή**, από τις ανωτέρω διατάξεις του άρθρου 63 του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας, συνάγεται σαφώς ότι σκοπός της θέσπισης της διαδικασίας της ενδικοφανούς προσφυγής είναι μεταξύ άλλων η λειτουργία ενός σταδίου προελέγχου για εκείνες τις υποθέσεις που πρόκειται να εισαχθούν ενώπιον της δικαιοσύνης με το ένδικο βοήθημα της προσφυγής, κατά συνέπεια, στο πεδίο εφαρμογής της ενδικοφανούς προσφυγής υπάγονται οι πράξεις, οι οποίες με βάση το προϊσχύον καθεστώς προσβάλλονταν απευθείας στα δικαστήρια με το ένδικο βοήθημα της προσφυγής (άρθρο 63 επ. Κ.Δ.Δ.).

**Επειδή**, εξάλλου, η δυνατότητα άσκησης προσφυγής αφορά σε πράξεις, εκ των οποίων απορρέουν διαφορές ουσίας που αναφύονται στο στάδιο προσδιορισμού των οικονομικών βαρών (π.χ. πράξη καταλογισμού φόρου ή προστίμου) και όχι σε πράξεις που εκδίδονται στα πλαίσια της διαδικασίας της διοικητικής εκτέλεσης, κατά των οποίων προβλέπεται η άσκηση ανακοπής προς επίλυση διαφορών αναφυόμενων στο στάδιο της είσπραξης των βαρών αυτών (πρβλ. ΣΤΕ 2864/1996, 3354/1991).

**Επειδή**, στην εξεταζόμενη υπόθεση, εκ των ανωτέρω προκύπτει ότι απαραδέκτως υποβάλλεται στην Υπηρεσία μας ενδικοφανής προσφυγή κατά των προσβαλλόμενων ταμειακών βεβαιώσεων της Δ.Ο.Υ. ΦΑΕ Αθηνών, επειδή η εκ τούτης αναφυόμενη διαφορά ανάγεται στο στάδιο της διοικητικής εκτέλεσης (βλ. Σ.Τ.Ε. 2999/2013, 1566/2012), οπότε κατά των πράξεων αυτών είναι δυνατή μόνο η άσκηση ανακοπής σύμφωνα με τα άρθρα 217 επόμενα του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας (Κ.Δ.Δ.) και 73 του Κ.Ε.Δ.Ε.

**Επειδή** σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 6 § 2 του Ν.4223/13 ορίζονται ότι: 2. Για τον προσδιορισμό του ΕΝ.Φ.Ι.Α. του έτους 2014

λαμβάνονται υπόψη οι δηλώσεις στοιχείων ακινήτων που προβλέπονται στο άρθρο 23 του Ν. 3427/2005 (Α' 312):

αα) για τα φυσικά πρόσωπα, οι δηλώσεις των ετών 2005 έως και 2014 και ββ) για τα νομικά πρόσωπα, οι δηλώσεις των ετών 2013 και 2014.

Τα στοιχεία που προκύπτουν από τις δηλώσεις αυτές αποτελούν τη «Δήλωση ΕΝ.Φ.Ι.Α.» έτους 2014, η οποία συντίθεται μηχανογραφικά από τη Γενική Γραμματεία Δημοσίων Εσόδων και χρησιμοποιείται ως βάση για τον προσδιορισμό του ΕΝ.Φ.Ι.Α.

**Επειδή** σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου **23** του **Ν.3427/05** ορίζονται ότι 1. Κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο ή κάθε είδους νομική οντότητα, ανεξάρτητα από την ιθαγένεια, κατοικία ή έδρα του, το οποίο έχει την 1<sup>η</sup> Ιανουαρίου εμπράγματο δικαίωμα πλήρους κυριότητας, ψιλής κυριότητας, επικαρπίας, οίκησης και επιφάνειας επί του ακινήτου, καθώς και εμπράγματο ή ενοχικό δικαίωμα αποκλειστικής χρήσης θέσης στάθμευσης, βοηθητικού χώρου και κολυμβητικής δεξαμενής, που βρίσκονται σε κοινόκτητο τμήμα του ακινήτου και αποτελούν παρακολούθημα των παραπάνω εμπραγμάτων δικαιωμάτων, υποχρεούται να υποβάλει δήλωση στοιχείων ακινήτων. Την ίδια υποχρέωση έχουν τα παραπάνω πρόσωπα όταν νέμονται ακίνητα χωρίς τη συναίνεση φορέα της Γενικής Κυβέρνησης. Η Δήλωση στοιχείων ακινήτων υποβάλλεται μία φορά, στο έτος που προκύπτει τέτοια υποχρέωση, σύμφωνα με το προηγούμενο εδάφιο. Η πρώτη εφαρμογή ήταν την 01-01-2005.

Φυσικά πρόσωπα, τα οποία κατά την 01-01-2013 έχουν εμπράγματα δικαιώματα σε γήπεδα εκτός σχεδίου πόλης ή οικισμού, υποχρεούνται να ελέγξουν ηλεκτρονικά μέχρι 30-06-2013 την περιουσιακή τους κατάσταση, όπως αυτή εμφανίζεται στην ιστοσελίδα της Γενικής Γραμματείας Πληροφοριακών Συστημάτων, προκειμένου να τη συμπληρώσουν, τροποποιήσουν και οριστικοποιήσουν.

Νομικά πρόσωπα, τα οποία κατά την 01-01-2013 έχουν εμπράγματα δικαιώματα σε ακίνητα, υποχρεούνται σε ηλεκτρονική υποβολή δήλωσης στοιχείων ακινήτων μέχρι **30-06-2013**, στην οποία θα περιλαμβάνεται η περιουσιακή τους κατάσταση, όπως είναι διαμορφωμένη κατά την 01-01-2013

..... Σε περίπτωση μεταβολής της περιουσιακής ή οικογενειακής κατάστασης του υπόχρεου την 1<sup>η</sup> Ιανουαρίου, υποβάλλεται δήλωση μεταβολής στοιχείων ακινήτων το αντίστοιχο έτος.

Η Δήλωση στοιχείων ακινήτων συνυποβάλλεται με τη δήλωση φορολογίας εισοδήματος φυσικών ή νομικών προσώπων που αναφέρονται στις παραγράφους 3 και 4 του άρθρου 2 και στο άρθρο 101 του νόμου 2238/1994. Υποχρέωση υποβολής δήλωσης φορολογίας εισοδήματος υπάρχει και όταν συντρέχει υποχρέωση υποβολής δήλωσης στοιχείων ακινήτων, με την επιφύλαξη των διατάξεων των επόμενων εδαφίων.

**Επειδή** σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 2 της **ΠΟΛ 1072/11.4.13** ορίζονται ότι: Τα νομικά πρόσωπα, για το έτος 2013, υποχρεούνται σε ηλεκτρονική υποβολή δήλωσης στοιχείων ακινήτων (Ε9), στην οποία θα περιλαμβάνεται η περιουσιακή τους κατάσταση, όπως αυτή υφίσταται κατά την 1η Ιανουαρίου 2013.

**Επειδή** σύμφωνα με τις διατάξεις του Άρθρου **54 Β του Ν. 4174/13** (χρόνος επιβολής τόκων και προστίμων στον ΕΝ.Φ.Ι.Α.) ορίζονται ότι Αν ο φορολογούμενος δεν υποβάλει δήλωση στοιχείων ακινήτων ή υποβάλει εκπρόθεσμη ή ανακριβή δήλωση, με συνέπεια τη μη διενέργεια εκκαθάρισης του ΕΝ.Φ.Ι.Α. ή την εκκαθάριση ή τον προσδιορισμό αυτού σε μεταγενέστερο χρόνο, ως αφετηρία για την επιβολή των προστίμων, ορίζεται η επομένη της καταληκτικής ημερομηνίας υποβολής δήλωσης στοιχείων ακινήτων. Ως αφετηρία για την επιβολή των τόκων ορίζεται η επομένη της ημερομηνίας της πρώτης ηλεκτρονικής έκδοσης των πράξεων διοικητικού προσδιορισμού φόρου για το οικείο έτος από τη Γενική Γραμματεία Δημοσίων Εσόδων για τους υπόχρεους του έτους αυτού.

**Επειδή** από τα στοιχεία του ηλεκτρονικού μητρώου της ΓΓΠΣ προέκυψε ότι η προσφεύγουσα, κατόπιν της υπ' αριθ' πρωτ. ....../19 σχετικής πρόσκλησης της Φορολογούσας Αρχής, υπέβαλε εκπρόθεσμα την 6.12.19 αρχικές δηλώσεις ΕΝΦΙΑ για τα έτη 2014 – 2019 και στην συνέχεια, λόγω μείωσης αντικειμενικής αξίας ενός συμπεριλαμβανόμενου ακινήτου σ' αυτές, υπέβαλε ομοίως εκπρόθεσμα την 24.12.19 τροποποιητικές δηλώσεις ΕΝΦΙΑ για τα ίδια έτη, όπως αποτυπώνονται στον παρακάτω πίνακα:

| ΕΤΟΣ | Αρχική δήλωση<br>ΕΝΦΙΑ | Ποσό για<br>καταβολή | Τροποποιητική<br>δήλωση ΕΝΦΙΑ | Ποσό για<br>καταβολή |
|------|------------------------|----------------------|-------------------------------|----------------------|
| 2014 | ...../6.12.19          | 4.312,71             | ...../24.12.19                | 3.591,72             |
| 2015 | ...../6.12.19          | 4.275,32             | ...../24.12.19                | 3.554,33             |
| 2016 | ...../6.12.19          | 3.636,05             | ...../24.12.19                | 2.965,00             |
| 2017 | ...../6.12.19          | 3.561,26             | ...../24.12.19                | 2.890,21             |
| 2018 | ...../6.12.19          | 3.467,10             | ...../24.12.19                | 2.796,05             |
| 2019 | ...../6.12.19          | 3.467,10             | ...../24.12.19                | 2.796,05             |

**Επειδή** από τα ίδια ως άνω στοιχεία του ηλεκτρονικού μητρώου της ΓΓΠΣ προέκυψε σε βάρος της προσφεύγουσας λόγω της εκπρόθεσμης υποβολής των αρχικών και τροποποιητικών δηλώσεων ΕΝΦΙΑ προσαυξήσεις ύψους 4.850,30 € για τα έτη 2014 έως και 2019, οι οποίες αποτυπώνονται στην αναρτηθείσα στο TAXISNET.gr της προσωποποιημένης πληροφόρησης με «στοιχεία οφειλών εκτός ρύθμισης και πληρωμή» με αριθμούς ταμειακής βεβαίωσης (Α.Τ.Β.) ...../...../19 για τα έτη 2014-2018 και ...../19 για το έτος 2019.

Ως εκ τούτου οι ισχυρισμοί της προσφεύγουσας για διαγραφή των προσαυξήσεων ύψους 4.850,30 € λόγω εκπρόθεσμης υποβολής αρχικών και τροποποιητικών δηλώσεων ΕΝΦΙΑ ετών 2014 έως και 2019 κρίνονται νόμω και ουσία αβάσιμοι.

### **Α π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε**

Την **απόρριψη** της με ημερομηνία κατάθεσης 31.12.2019 και με αριθμό πρωτοκόλλου ..... ενδικοφανούς προσφυγής της νομικής οντότητας με την επωνυμία «.....», με **Α.Φ.Μ.** ....., που εδρεύει στον δήμο ....., επί της οδού ....., αριθμός ....., και την **επικύρωση** των με αριθμούς ταμειακής βεβαίωσης (Α.Τ.Β.) ...../...../19 για τα έτη 2014-2018 και ...../19 για το έτος 2019 καταλογιζόμενων

προσαυξήσεων ύψους 4.850,30 € λόγω εκπρόθεσμης υποβολής δηλώσεων ΕΝΦΙΑ από την προσφεύγουσα.

Η φορολογική υποχρέωση της προσφεύγουσας με βάση την παρούσα απόφαση ορίζεται ως εξής:

| ΕΤΟΣ          | Κύριος Φόρος    | Προσαύξηση εκπροθέσμου |
|---------------|-----------------|------------------------|
| 2014          | 4312,71         | 1573,17                |
| 2015          | 4275,32         | 1349,22                |
| 2016          | 3636,05         | 887,42                 |
| 2017          | 3561,26         | 611,86                 |
| 2018          | 3467,10         | 346,99                 |
| 2019          | 3467,10         | 81,64                  |
| <b>σύνολο</b> | <b>18593,36</b> | <b>4.850,30</b>        |

Εντελλόμεθα όπως αρμόδιο όργανο κοινοποιήσει με τη νόμιμη διαδικασία την παρούσα απόφαση στον υπόχρεο.

**ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ**

**Ο Υπάλληλος του Τμήματος**

**Διοικητικής Υποστήριξης**

**Με εντολή του Προϊσταμένου της  
Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών**

**Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ  
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ**

**ΣΤΑΥΡΙΔΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ**

**Σ η μ ε ί ω σ η :** Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της.